

Зловісні привітання

Олександр Мінович

Ми звикли до різноманітних новорічних привітань. Усних та письмових. Раніше письмовими були здебільшого листівки-відкритки, а тепер, в новорічні часи, летять звідусіль повідомлення мобільного зв'язку з побажаннями щастя-радості-здоров'я і всього найкращого у новому році. Не дивина зараз зустріти й публічні привітання - на білбордах, транспарантах, календарях, плакатах. Найбільше таке люблять політики. Обов'язково - зі своїм фото. Щоб не забували, як вони виглядають.

Однак, здається ніхто й ніколи не зустрічав зловісних привітань. Про такі ніби й ніхто не чув. Кожен відразу б засумнівався: хіба такі бувають?

Виявляється бувають. Хтось у нас відважується на такі. В години великих випробувань для нас, українців.

Знаєте який лозунг-привітання висів у 2014 році на столичній вулиці Грушевського?.. Прямісінько там, де протестувальники майже через кілька днів збудують барикади. Вгорі над цими барикадами, довгим полотнищем ледь не через всю широчезну вулицю:

"2014 - буде весело!"

Зустрічав хто-небудь ще десь, або коли-небудь таке незвичне привітання?

Комусь ще приходило в голову так вітати нас із новорічними святами?

Однак то ще не все...

В 2022 році посеред Бучі, відомої тепер у всьому світі страшною трагедією, біля входу в парк, було виставлено білборд з новорічним привітанням:

"2022. Все тільки починається".

Зустрічав хто-небудь ще десь, або коли-небудь таке незвичне привітання?

Комусь ще приходило в голову так вітати нас із новорічними святами?

Конспірологія - скаже дехто. Відгонить чи то рептилоїдами чи несусвітньо-темним віщунством. Може й так...

Але згодиться, що дуже вже вдало-зловісно, дуже вже в правильно визначеному місці й часі. Неначе хтось зібрався насміятися над нами. Попередити, як нам буде весело, і що це тільки початок нашого чогось "веселого".

Всі ми знаємо правило, що снаряд у одну точку не попадає. Слідчих всіх часів та народів вчать не вірити в повторення чудернацьких збігів. Бо так не буває. Зазвичай, за такими збігами криється розгадка злочину, схований чийсь злий умисел.

У нас же - явний збіг. Наперед, там, де будуть відбуватися надзвичайні події, там, де буде творитися страшна історія нашого стражденного краю.

Цікаво: чи знайдуться автори цього зловісного віщунства?

Напевно, варто згадати ще про одні агітаційні лозунги. Пам'ятаєте?.. Десь за рік чи трохи більше до революційних подій 2014 року по всій країні, майже на кожній дорозі, стояли білборди з написами:

" Український вибір. Референдум - шлях народу до народовладдя".

Цей лозунг в той час теж ніяк не можна було зрозуміти. Теж був загадкою для багатьох. Думалось: навіщо їх аж так багато?.. навіщо пропагувати й так зрозумілі істини?.. до чого нас готують?.. до якого референдуму?.. коли це в нас так референдуми пропагувалися?..

Потім все стало ясно... Коли в Криму й на Донбасі оголосили псевдореферендуми. Зробилось просто та зрозуміло - для чого були ті лозунги. Підготували частину людей, які й так вже ковтнули наживку "руськава міра", вказали їм шлях, напрямок. Вбили в голову, як нібито правильно й законно потрібно робити. Референдум зіграв свою дуже вагому роль. Він не тільки слугував єдиним виправданням для окупантів і їх прибічників, а й став протоптаною стежкою до нового безчинства, загорнутого в оманливо-фальшивий папірець.

Виходить, що майбутній сценарій того, що мало у нас відбуватися, був написаний заздалегідь. А може навіть і погоджений-затверджений кимось.

Правда, в останньому випадку автори були відомі, не крилися.

Чи розкриються для нас лиця тих, хто віщував у Бучі й на Грушевського?

Чи розкриються коли-небудь повністю чиїсь чорні замисли?

Вороги наші - видимі й невидимі, століттями намагаються знищити наш народ, нашу націю, мову, загарбати нашу землю. Зараз нас мордують різноманітними страхами, всілякими перепонами, що мішають нормальному життю, вбивають, гонять по світах, грабують нас, знущаються над нами, хочуть убити наш дух свободи й невідкореності, спотворюють нашу історію, стараються якомога роз'єднати нас.

Мало є на світі народів, які пройшли такі страшні випробування. Але, якщо на протязі дуже довгого часу, з божою поміччю, ми виживали, не згинули, як багато хто з народів, то це дає нам надію, що і в цей важкий час вистоїмо. Під цим небом нам уготовано своє місце. Наша молитва, наша пісня, наше згуртування допоможуть нам!

А ще: з погляду моралі, християнства, з погляду більшості релігій світу краще бути страждальцями, ніж кровожерливими агресорами, які виконують демонську місію. Рано чи пізно для агресора прийде неминуча кара. Ще тут, на цьому світі. Жаль тільки, для цього час іде не в нашому, людському, вимірі.

Ті, що плачуть - неодмінно втішаться. Так було завжди, і так обов'язково буде. На цьому стоїть світ.

Тримаймося, браття! Єднаймося!

Олександр Мінович.